

Nem tudnak megegyezni a Most-Híd miniszterei abban, akarjon-e, avagy sem Szlovákia téli olimpiát rendezni. A téma annak kapcsán kapott újra aktualitást, hogy Andrej Danko (SNS) parlamenti elnök a napokban a lengyel parlament elnökével való találkozája után kijelentette, nem kellene lemondanunk a lengyelekkel közösen szőtt álmról: a téli olimpiai játékok tátrai megrendezéséről. Szerinte a lengyelek és a szlovákok együtt megbirkóznának a feladattal.

Az ügy előzménye, hogy Lengyelország és Szlovákia 2010-ben bejelentette, közösen megpályázzák a 2022-es téli olimpiai játékok megrendezési jogát. De a közvélemény, no meg a szakma már akkor sem volt egységes a kérdésben. Az olimpiát Lengyelország kezdeményezte, de nem voltak megfelelő lesikló pályái, logikus volt tehát, hogy a legközelebbi szomszédját kérte fel a társszervezésre, hiszen Krakkó és Zakopane nincs annyira távol az Alacsony-Tátrától. Szlovákiának csak két választása maradt: taktikusan köszönetet mondani a felkérésre, vagy beleegyezni a társszervezésbe, és Fico akkor az utóbbit választotta.

A közös álmnak 2014-ben aztán mégis a lengyelek vetettek véget, Krakkó lakosai ugyanis az erről szóló népszavazáson Lengyelország nevezése ellen szavaztak. Lengyelország így visszavonta azt, és Szlovákia társszervezőként nem tehetett mást, mint tudomásul vette a lengyel döntést. Poprád, ahol a versenyek egy része zajlott volna, nem dőlt a kardjába a döntés miatt. Miután eldőlt, hogy a jégkorong-versenyek egyébként is Krakkóban zajlottak volna, számára már nem volt annyira csábító az olimpia gondolata, egyes vélemények szerint leginkább csak a helyi reptér húzott volna hasznot belőle, no meg azok a befektetői csoportok, mint például J&T, akik az előző években hatalmas összegeket ruháztak be a Tátrában. A környezetvédők meg egyenesen örültek a nevezés visszavonásának, Mikuláš Huba ismert környezetvédő akkoriban például úgy nyilatkozott, örömmel vette a hírt, hiszen az olimpia legvitatottabb részét egyenesen a nemzeti parkban rendezték volna meg. Persze, más kérdés, hogy ha Lengyelország nem vonja vissza a nevezését, egyáltalán mekkora esélye lett volna az erős lehetséges ellenfelekkel szemben a győzelemre.

Bár Robert Fico akkoriban csalódottságának adott hangot a tátrai olimpia elmaradása miatt, az eset után egy ideig úgy tűnt, alábbhagyott a kormány lelkesedése a témában. Mígnem Andrej

Danko fel nem kavarta az állóvizet a kérdésben.

De az álláspontok, úgy tűnik, ma sem egységesek az olimpiát illetően – még egy párton belül sem. Danko álmával kapcsolatban ugyanis Sólymos László (Most-Híd) környezetvédelmi miniszter kijelentette, a közös lengyel-szlovák tátrai téli olimpia megrendezése ugyan szép gondolat, ám a megvalósítása nagyon igényes feladat lenne. A tárcavezető szerint hatalmas terhet jelentene ez a környezetre, főleg a tátrai területen.

Nem így Érsek Árpád (szintén Most-Híd) közlekedésügyi miniszter, aki viszont örülne az ötletnek, mivel az olimpia hatalmas nyereséget jelenthetne az országnak, például a turizmus tekintetében. Hozzáfűzte azért azt is, nem árt jól megszervezni az eseményt, mivel a rosszul megszervezett olimpia, nem biztos, hogy nyereséggel jár.

Azt még nem tudni, hogy Danko álmával kapcsolatban miként vélekedik Robert Fico kormányfő, s hogy akar-e egyáltalán Dankóval közösen nagyokat álmodni, sőt az sem derült ki, hogy maguk a lengyelek, szeretnék-e ezt a közös álmot, mivel a lengyel parlament elnöke, Marek Kuchciński Danko kijelentése után mélyen hallgatott.

A kis Szlovákia azonban nem először álmodik ilyen nagyot. Mečiar kormányzásai idején kétszer is beneveztek – sikertelenül – az olimpia megrendezésére, ám arról csak kevesen tudnak, hogy egyszer – 1984-ben – esélye is lett volna az akkor még Csehszlovákia részét képező Tátrának a téli olimpia megrendezésére.

Akkoriban ugyanis még sokkal kisebb volt az érdeklődés az olimpia megrendezése iránt, mint manapság, és az 1970-ben zajlott sikeres sívilágbajnokság után volt esély egy tátrai téli olimpiára. A tény, hogy az 1980-as nyári olimpia megrendezésének jogát Moszkva kapta, megnyitotta ugyanis a kapukat a kelet-európai országok előtt, és nagy esély volt arra, hogy az 1984-es téli olimpiát a Tátrában rendezzék meg, olyan nagy, amilyen eddig még sohasem a történelemben. A hatalmas lehetőség azonban elúszott. Prága ugyanis már 1965-ben azt fontolgatta, hogy benevez az 1980-as nyári olimpiai játékok megrendezésére, csak hogy a nyári olimpiára Moszkva is pályázott, és a szocialista vezetők közt olyan megegyezés született, hogy a keleti blokkból senki sem fog Moszkvával versenyezni, se a nyári, se a téli olimpia megszervezését illetően. Prága így tehát elesett a nyári olimpiától, s nem tudta lenyelni azt a békát, hogy négy évvel később a szlovákiai részen – a Tátrában téli olimpiát szervezzenek. Így a kommunista párt az utolsó pillanatban elállt a projekttől. „A nevezéssel nem tudok egyetérteni, mert a cseh nemzet ezt nem tudná megemészteni” – jelentette ki a politbüro ülésén Štrougal,

Dankónak van egy álma, de Sólymos nem akar vele álmodni

Írta: Dunajszky Éva

2018. február 22. csütörtök, 07:53

---

akihez Husák a következő szavakkal csatlakozott: „Csak nem fogjuk a nemzeteinket szétverni az olimpia miatt?”. Csupán egyedül Colotka küzdött a Tátráért, de senki sem állt mellé, talán félelemből sem. Így történt, hogy a Tátra helyett 1984-ben a jugoszláviai Szarajevó adott otthont a téli olimpiai játékoknak.

Fotó: Aktuality.sk